

Rentelettelse ydes for Laan fra Kreditforeninger og fra de Institutioner, som er pligtige til at yde Bidrag til Ordningen. Medens Rentelettelsen gælder det fulde Laan fra Kreditforeninger og fra Overformynderiet, kan Rentelettelsen fra andre Pengeinstitutter kun ydes for Laan eller Dele af Laan, der ligger indenfor Ejendomsskyldværdien. Da Forslagets Grundtanke er Sikring af 1. Prioriteterne til Fremme af Konvertering, og da man ved at lette Rentebyrden for disse styrker Stillingen for alle efterfølgende — herunder ikke mindst Prioriteter til Hypotekforeningerne — har man koncentreret Rentelettelsen paa de første Prioriteter i Ejendommene. For Kreditforeningerne og Overformynderiet er en Begrænsning opad unødvendig, men for de øvrige Pengeinstitutter, hvor det ofte vil forekomme, at Prioriteterne ligger højere oppe, har man sat Grænsen ved Ejendomsskyldværdien, indenfor hvilken en normal 1. Prioritet altid maa antages at ligge.

Der er ikke taget Forbehold med Hensyn til Forslagets Udstrækning til de sønderjyske Landsdele, dels fordi de for de sønderjyske Landsdele gennemførte Lempelser i Gældsbyrden kun tager Sigte paa den yderligstaaende Gæld og ikke paa de af Forslaget omfattede 1. Prioriteter, dels fordi den til de sønderjyske Landsdele allerede ydede Hjælp er en Særordning, gennemført under Hensyn til de der gældende specielle Forhold.

Rentelettelsen begrænses til de i Ordningen deltagende Pengeinstitutter samt til Kreditforeningerne, som man bl. a. af Hensyn til Konverteringens Gennemførelse ikke har kunnet lade deltage i Midlernes Tilvejebringelse. Af de Prioriteter, der falder udenfor Ordningen, vil den væsentligste Del tilhøre de Grupper af Prioriteter, for hvilke Renten foreslaas generelt nedsat til 4 pCt.

Udvalget finder dog Anledning til at fremhæve, at den Omstændighed, at en Gruppe af Prioriteter falder udenfor den foreslaaede generelle Ordning, ikke er ensbetydende med, at en tilsvarende Gruppe af Landbrugere, der har Rentelettelse behov, falder helt udenfor Ordningen. Det maa antages, at en større Del af de udenfor Ordningen faldende Prioriteter er spredt ud over Landejendomme, der ogsaa er prioriterede til Banker eller Sparekasser m. v., og for disse Ejendomme vil Rentelettelsen altsaa kunne ydes af de paagældende Pengeinstitutter, i Forhold til de af dem ejede Prioriteter. Udvalget har under disse Omstændigheder ment at kunne foreslaa en Ordning, ved hvilken Rentelettelsen ydes gennem Pengeinstitutterne og ikke gennem private Kreditorer. For disse foreligger tillige den større Mulighed for Lettelse i Rente- og Afdragsvilkårene gennem direkte Aftale mellem Debitor og Kreditor.

Der foreslaas den Begrænsning, at Rentelettelsen alene ydes for de ved denne Lovs Ikrafttræden løbende Laan samt for de til Afløsning af Laan under Ordningen stiftede nye Laan, f. Eks. ved Konverteringer. Det maa nemlig befrygtes, at en Udstrækning til fremtidige Laan vilde medføre Fare for Omplacering af Familieprioriteter og andre Laan, der ikke deltager i Rentelettelsen. Dette vilde da navnlig kunne føre til en for Konverteringen skadelig Forøgelse af Udbuddet af Kasseobligationer, ligesom det vilde forøge de økonomiske Krav til Ordningen.

Udvalget forudsætter, at en Landbruger, der ikke ved Lovens Ikrafttræden har Ret til at erholde Rentelettelse paa Grund af sine økonomiske Forhold, senere under Ordningens Løbetid, saa længe han bevarer Ejendommen, vil kunne erholde saadan Ret, om hans økonomiske Forhold forringes. Den Ret til straks eller senere at erholde Rentelettelse, som tilkommer den, der ejer et Landbrug ved Lovens Ikrafttræden, forudsættes at skulle gælde paa tilsvarende Maade, for saa vidt Ejendommen overdrages til hans Ægtefælle eller Livsarvinger, men i øvrigt finder man, at Rentelettelsen bør bortfalde ved Ejerskifte, da Ordningen i modsat Fald vilde hindre den ønskede naturlige Tilpasning af Ejendomspris og Gældsbyrde til Forrentningsevnen.